

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ

КРАДЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

19 март, четвртак, у Београду

Година XIII — 1931 Бр. 62 — XVIII

„СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ“ излазе сваког дана, сем недеље и празничних дана. — Годишња је претплата: за Краљевину 400 динара а полуодишића 200 динара За иностранство: 350 франака голишиће, а за пола године 175 франака. Претплата се полаже унапред најмање за пола године. За иностранство примају претплату и све поште — За службене и приватне огласе плаћа се по утврђеној тарифи Претплата, огласи и новац шаљу се непосредно благајни Државне штампарије. Рукописи шаљу се Уредништву „Службених новина“. Они се не враћају. Приватна неплаћена писма не примају се. — Уредништво и експедиција „Службених новина“ налазе се у Државној штампарији, Поп Лукина ул. бр. 14 — Поједини бројеви продају се по 1.50 динара од табака.

Телефон управника 1204 Телефон Уредништва 1255 Телефон Благаде 3528 Телефон Штампарије 45 и 5308.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

105.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи Народној

КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог Нашег Министра правде, а по са-
слушању Претседника Нашег Министарског са-
вета, прописујемо и проглашујемо

**ЗАКОН
о земљишнокњижним деобама, отписима
и приписима**

I Деоба земљишта

§ 1.

(¹) Земљишнокњижна деоба земљишта (§ 29) врши се само на основу ситуационог плана (деобног плана), који су израдили:

а) у области своје струке цивилни геометри или цивилни инжењери,
б) катастарске власти,

в) у своме делокругу државне или бановинске власти, које имају грађевинско-техничке, културно-техничке или шумарско-техничке чиновнике.

(²) Уредбом Министра финансија могу се, по саслушању инжењерских комора уколико су оне заинтересоване, прогласити подесним за поменуту сврху и планови, које су израдили друге власти, уреди или корпорације за сврхе свога властитога делокруга, ако техничка спрема њихових чиновника пружа јамство, да ће планови одговарати прописима.

(³) Деобни планови морају одговарати прописима, који су меродавни за одржавање катастра, и нарочитим прописима, који о томе постоје.

(⁴) Деобни планови, које није израдила сама катастарска власт, морају бити одобрени од надлежне катастарске власти.

(⁵) Осим изворника деобног плана има се поднети једна копија за збирку исправа која је оверена од творца плана, односно од катастарске власти, односно од власти, уреда или корпорација, чији је чиновник израдио план. Ако план није израђен од надлежне катастарске власти, онда се мора поднети још и друга копија оверена на по-менутим начинима. Ова друга копија намењена је ката-

старској власти. Све те копије ослобођене су такса. Копију за збирку исправа може заменити изворник.

(⁶) Ако се код земљишнокњижног суда већ налази копија деобног плана, која му је послата од катастарске власти, онда се странка у предлогу за провођење земљишнокњижне деобе може позвати на ову копију и није дужна поднети ни деобни план ни његове копије.

II Отписивање

A) Општа наређења

§ 2.

(¹) Ако се за отцепљени део отвори нов земљишнокњижни уложак и ако се у тај уложак упишу сва права књижних овлашћеника, онда за отписивање поједињих саставних делова земљишнокњижног тела нису потребни претходно обавештење нити привола оних особа, у чију су корист на земљишнокњижном телу уписана стварна права (књижних овлашћеника). У таквом случају заложна права имају се пренети у својству заједничких хипотека.

(²) Земљишнокњижне служности, које су ограничene на одређене просторне границе (§ 12 став 2 Закона о земљишним књигама), неће се пренети у нови уложак, ако се ове служности не односе на део, који треба отписати.

(³) Забележба првенственог реда спречава отписивање, ако није поднет отпрака одлуке, којом је забележба дозвољена; ако се отпрака поднесе, на њему ће се забележити отпис као и ознака новог улошка, отвореног за отцепљени део.

(⁴) Сви интересенти обавестиће се о томе да је извршен отпис и отворен уложак.

§ 3.

(¹) Ако треба отцепљени део земљишнокњижног тела отписати без преноса терета, власник тога земљишнокњижног тела може земљишнокњижном суду поднети предлог, да овај позове књижне овлашћенике, да у току од тридесет дана од дана доставе позива приговоре томе отписивању без преноса терета, јер да ће се у случају, ако такви приговори не би били поднети, дозволити отпис, а да ће позвани књижни овлашћеник уједно с отписом изгубити своје право у погледу отцепљеног дела. Код достављања ван Европе поменути рок износи шездесет дана.

(²) У предлогу мора да буде отцепљени део тачно описан; ако је потребно мора се приложити и деобни план.

(³) Наређења § 2 став 2 и 3 сходно ће се применјивати на отписивање без преноса терета; на отправку одлуке о првенственом реду забележиће се, да је отцепљени део отписан без преноса терета.

§ 4.

(¹) Предлог стављен према § 3 став 1 забележиће се у улошку онога дела земљишнокњижног тела, од којега има да се отпише отпецљени део. Забележба има тај учинак, да доцнији уписи не спречавају отписивање.

(²) Забележба ће се избрисати по службеној дужности уједно са дозволом отписа а најкасније две године после дозволе забележбе.

§ 5.

(¹) Позив ће се доставити по прописима Грађанског парничног поступника о достављању тужби.

(²) Рок за приговор отпочиње даном после доставе позива и не може бити продужен. При рачунању тога рока урачунаће се у њи и дани судског одмора, недеље, празници као и дани, за које се приговор налазио код поштe. Због пропуштања нема места повраћају у прећашње стање.

§ 6.

(¹) Позваник има свој приговор поднети земљишнокњижном суду написмено или усмено. Приговор ће се доставити по службеној дужности онеме, који је позив издејствовао.

(²) Задочнели приговори одбациваће се по службеној дужности.

§ 7.

Ако нема приговора, благовремено полнесеног, земљишнокњижни суд ће по предлогу о овој околности издати потврду, у којој ће се навести они позваници, који нису приговорили.

§ 8.

(¹) Приговор, који је благовремено поднесен, спречава отписивање; у приговору није потребно навести разлоге, са којих се приговара.

(²) Препрека отписивању може се уклонити плаћањем дуга или судском одлуком, којом се приговор одбације (⁴ § 6 став 2) или проглашије без учинка (⁵ § 10). Исплата се мора доказати исправом, која одговара условима укњижења.

§ 9.

Књижни овлашћеници, који су поднели приговор а чије су тражбине уписане са главницом одређеном по износу (⁶ § 14 став 1 Закона о земљишним књигама), морају исплату примити и онда, ако њихове тражбине нису још доспеле; али им остаје особно право на накнаду штете, коју су можда претрпели услед исплате, пре времена извршене.

§ 10.

(¹) Приговор књижног овлашћеника проглашиће се, по предлогу, да је без учинка, ако је управљен против извршења размене земљишта која су намењена пољопривреди, а размена је таква, да се њоме постиже арондација или боље господарство на добрима оних, који су своја земљишта разменили, и ако у оба та случаја безбедност тражбине, због које се приговарило, није угрожена услед тога, што она можда нији више покривена са две трећине вредности онога добра, које ће у будуће јамчiti за дуг.

(²) За ову одлуку надлежан је земљишнокњижни суд и онда, када се о тражбини стара која јавна власт (н. пр. задужбинска, штитничка, скоб-

ничка или друга старатељска власт) или када је тражбина намењена извесној сврси (н. пр. јамчевина).

§ 11.

(¹) Чињеница, да ће се разменом земљишта постићи арондација, доказиваће се или катастарским плановима или службеном сведоцбом аграрне власти или службеном сведоцбом општине, у којој се налазе земљишта, или другим којим веродостојним начином. Путови или потоци, који пресецају земљишта, не ометају арондацију.

(²) Чињеница, да се разменом земљишта постиже боље господарство, доказиваће се службеном сведоцбом аграрне власти.

§ 12.

О предлогима, да се приговор прогласи без учинка, земљишнокњижни суд вршиће потребне извиђаје по начелима ванипарничног поступка, а при томе настојати, да се постигне споразум међу учесницима. Ако не дође до споразума, суд ће о предлогу да се прогласи приговор без учинка, одлучити закључком.

Б) Отписивање делова мале вредности

§ 13.

Ако треба без преноса терета отписати део, чија површина не прелази стоти део површине не-прекинутог дела земљишнокњижног тела, катастарска власт, пошто се уверила о истоветности странака, може записником посведочити предлог, да се у земљишној књизи проведе отпис и припис, а, ако се преноси власништво, онда и наслов за стицање власништва. На основу овога посведочења и плана, приложеног пријавном листу катастарске власти, дозволиће се отпис и припис, а није потребно да је била поднета исправа нити да су књижни овлашћеници пристали или били позвани (⁷ § 3). Али о отпису се морају књижни овлашћеници обавестити. Овај поступак није допуштен, ако би се вредност земљишта, која остају при земљишнокњижном телу, услед отписа очевидно смањила за више од хиљаду динара. Отписивање без преноса терета недопуштено је и онда, ако је такав отпис на основу овога наређења за последњих пет година већ једанпут био извршен.

§ 14.

(¹) Књижни овлашћеник, који тврди, да би се вредност земљишта, која остају при земљишнокњижном телу, услед отписа смањила за више од хиљаду динара, може отпису без преноса терета приговорити у року од тридесет дана од дана, када му је достављена одлука, којом је отпис дозвољен. О приговору суд ће по службеној дужности водити потребне извиђаје по начелима ванипарничног поступка и при томе настојати, да се постигне споразум међу учесницима. Ако не дође до споразума, суд ће о приговору одлучити закључком. Ако се приговору удовољи, онда ће се, пошто закључак постане правноснажним, у земљишној књизи по службеној дужности успоставити прећашње стање. Наређења § 5 став 2 и §§ 6 и 9 овде ће се сходно применјивати.

(²) Ако је отцепљени део био приписан другом којем земљишнокњижном телу или ако је из њега ново земљишнокњижно тело образовано, онда ће се приговор забележити у улошку тога земљишнокњижног тела. Ова забележба има учинак, да уписи, који долазе после отписа, не могу спречавати, да се у земљишној књизи успостави прећашње стање, ако се приговору удовољи. Чим

одлука о приговору постане правноснажном, избрисаће се забележба по службеној дужности.

В) Посебни прописи за путне и водно-грађевинске направе

§ 15.

Следећа наређења примењиваће се:

- 1) на земљишта, која су била употребљена
 - а) за оснивање, премештање или проширење и одржавање јавне путне направе, или
 - б) за направу, начињену у јавном интересу а у циљу да се вода доводи, одводи, употребљава или одбија (нпр. направа за натапање, за исушивање, за водовод, заштитна или регулациона грађевина, уређивање буџица), рачунајући овамо и нарочите помоћне направе, за то потребне (нпр. направе за погон или за уставу воде);
- 2) на делове пута, напуштеног кад се таква направа градила, или на делове од воде ослобођеног корита;
- 3) на остатке земљишта, који су били услед такве направе отсечени од основних земљишта.

§ 16.

Катастарска власт мора на пријавном листу потврдити, да је у питању јавна путна направа, или водно-грађевинска направа, која је начињена у јавном интересу.

§ 17.

(¹) У погледу земљишта, означених у § 15 бр. 1 и 2, суд ће, кад му стигне пријавни лист, изнаћи, да ли вредност земљишта вероватно не прелази износ од хиљаду динара. При томе се има у погледу земљишта, означених у § 15 бр. 1, утврдити вредност делова, које ваља отписати од сваког појединог земљишнокњижног тела.

(²) Вредност ће се изнаћи без формалне процене узимајући у обзир вредност суседних земљишта једнаке врсте, која је вредност била утврђена приједором продажа или процена, а евентуално преслушањем поузданника општине.

§ 18.

(¹) Ако вредност вероватно не прелази износ од хиљаду динара, провешће се у погледу земљишта, означених у § 15 бр. 1 и 2, у земљишној књизи одмах и по службеној дужности све промене, које су направом проузроковане и које се виде из пријавног листа и његових прилога. За то није потребан пристанак власника или књижних овлашћеника. Исто вреди за земљишта наведена у § 15 бр. 3, ако за њих не треба отворити нов земљишнокњижни уложак.

(²) Ако напуштена направа, као јавно добро, у земљишној књизи није била уписана, онда не треба повести поступак за допуњавање земљишне књиге у смислу § 68 Закона о унутрашњем уређењу, оснивању и исправљању земљишних књига, али ће суд преко општине или на који други једноставни начин утврдити, да ли има на земљишту терета и који су.

(³) Кад вредност делова, који су употребљени за направу и које треба отписати од земљишнокњижног тела, прелази износ од хиљаду динара, онда се промене ипак могу провести у земљишној књизи према ставу 1, ако је износ, за који вредност прелази хиљаду динара вероватно изравнан повишењем вредности, које су услед направе постигла земљишта заостала при земљишнокњижном телу.

§ 19.

(¹) Закључак о књижном проведењу промена доставиће се власнику направе, власницима дотичних земљишта и књижним овлашћеницима по прописима, који вреде за достављање тужби.

(²) Особама, којима се закључак не може доставити, пошто су непознатог боравишта, или којима би се закључак могао тешко доставити, пошто оне бораве у држави, са којом је по искуству поступак око достављања јако отежан, суд ће по службеној дужности а о трошку власника направе поставити скрбника. Пре постављања скрбника даће суд власнику направе прилику, да се изјасни.

§ 20.

Захтеви за накнаду, које би хтели ставити власници, књижни овлашћеници или други учесници приједором проведења књижних промена, проузрокованих направом, могу се против особа, које су према начелима грађанског права обавезане за накнаду штете, остваривати најдаље за три године од дана, када је издат закључак донесен у смислу § 18. На то ће се скренути пажња у самом закључку.

§ 21.

Уколико се промене, проузроковане направом, у земљишној књизи не могу провести по предњим наређењима, поступаће се у смислу § 85 Закона о земљишним књигама.

§ 22.

(¹) Ако се направа тиче подручја више српских судова, надлежан је сваки од тих судова у погледу онога дела направе, који лежи у његовом подручју. Ако се направа тиче земљишта, које је уписано у земљишној књизи железница и јавних канала или у рудничкој књизи, онда је надлежан онај окружни суд, који води ту књигу.

(²) Послове, који су наређењима §§ 17 до 21 поверили земљишнокњижним судовима, вршиће код окружних судова један члан дотичног окружног суда као судија појединачно.

III Поступак за отписивање и приписивање

§ 23.

(¹) За отпис поједињих саставних делова земљишнокњижног тела од једнога улошка и припис истих другом улошку или за отварање новог улошка за њих, има се поднети само једна молба.

(²) Ако се наредбе по овој молби имају извршити у књигама двају земљишнокњижних судова, онда се молба мора поднети ономе суду, код којега ваља извршити отпис. Ако овај суд сматра, да дозволи ништа не смета, забележиће отпис у земљишној књизи, а молбу ће послати ради дозволе и извршења приписа или отварања новог улошка другом земљишнокњижном суду са напоменом да отпису ништа не смета.

(³) Забележба отписа има учинак, да доцнији уписи у погледу саставног дела, који треба отписати, дејствују само онда, ако се његов упис у другом улошку не дозволи.

§ 24.

(¹) Други земљишнокњижни суд мора, ако и он нађе да нема препека, извршити припис или отворити нов уложак а о томе известити први земљишнокњижни суд, који ће забележити отпис и дота извршити означујући књигу и уложак, где

је отписани саставни део уписан, и о томе обавестити учеснике.

(²) Ако се пак припис или отварање новог улошка не дозволи, известиће се о томе први земљишнокњижни суд уз назначење разлога одбијања. Овај ће суд обавестити о томе предлагача уз саопштење разлога одбијања и са напоменом, да ће се забележба отписа избрисати, чим постане закључак о одбијању молбе правноснажним.

(³) Ако се отпис и припис дозволи, молбу с прилозима чуваће онај суд, код којега су извршени припис или отварање новог улошка.

(⁴) Сходно ће се поступати и онда, кад се имају отписати и приписати земљишта услед размене. При томе је учесницима остављено на вољу, којему ће од оба суда поднети молбу.

§ 25.

(¹) У погледу отписанога саставнога дела престаје, осим случаја § 2, извршеним отписом учинак свих уписа, који се односе на земљишнокњижно тело.

(²) Извршеним приписом добијају сви уписи, који се односе на земљишнокњижно тело, којему је саставни део приписан, учинак и у погледу приписаног дела.

§ 26.

Наређењима §§ 23 и 24 не дири се у прописе §§ 3 и 83 Закона о унутрашњем уређењу, оснивању и исправљању земљишњих књига.

IV Сагласност земљишне књиге и збирке земљишнокњижних планова са катастром земљишта

§ 27.

Уколико се уписи у пописном листу земљишне књиге односе на чињенице, које се виде из катастра земљишта, суд ће провести промене на основу пријавног листа катастарске власти без саслушања странака по службеној дужности, ако не произлазе из стања земљишне књиге какве пре преке.

§ 28.

(¹) Ако приликом деобе земљишта из деобног плана и његових прилога произлази, да се странке у погледу непромењених граница отцепљеног дела у нарави слажу, а ове су границе у катастарским плановима земљишнокњижнога суда (земљишнокњижним плановима) неисправно нацртане, наредиће суд, да се земљишнокњижни планови исправе. Творац плана мора посведочити, да су странке сложне.

(²) Ако произлази из којега пријавнога листа катастарске власти, да су границе једнога земљишта у земљишнокњижним плановима неисправно нацртане, наредиће суд, без претходног саслушања странака, да се ти планови исправе.

(³) У оба случаја обавестиће се странке, да је наредба за исправљање била издата.

V Завршна наређења

§ 29.

Земљишта у смислу овога закона су делови површине земље, који су у катастру земљишта означені посебним бројевима (катастарске парцеле).

§ 30.

Изузетно од прописа § 81 Закона о земљишним књигама, оверење предлагачева потписа није потребно на молбама за отпис и припис земљишно-

књижном телу, које припада истом власнику, или образовање самосталнога земљишнокњижног тела за истога власника.

§ 31.

Побијање закључака, који се односе на молбу странке за дозволу уписа у земљишној књизи, управља се према наређењима § 136 и след. Закона о земљишним књигама. За побијање осталих закључака о предметима, који су уређени овим законом; вреде начела ванпарничног поступка.

§ 32.

За судску употребу планова и копија планова, које су овериле особе или власти, означене у § 1, не треба даљег оверења.

§ 33.

Наређење §§ 15 до 22 примењиваће се на већ текуће случајеве уписивања путних и водно-грађевинских направа, уколико још није издата наредба у смислу досадашњих прописа, којом се позивају књижни овлашћеници, да пријаве своје приговоре против отписа.

§ 34.

Такса се не плаћа:

- 1) за уписе у смислу § 2;
- 2) за посведочења по §§ 13 и 28 став 1, уколико се ради о фиксним таксама;
- 3) за службена делања, записнике, поднеске, отправке и прилоге, уколико се односе само на примењивање наређења §§ 15 до 22, а немају за предмет молбу странке за дозволу земљишнокњижног уписа.

§ 35.

Где други закони упућују на прописе о земљишнокњижним деобама (отцепљивању саставних делова земљишнокњижних тела), о отписима и приписима, одговарајућа наређења овога закона ступају на место прописа, који су до сада важили у појединим правним подручјима.

§ 36.

(¹) Овај закон ступа у живот кад се обнародује у „Службеним новинама”, а обавезну снагу добија у оним правним подручјима, у којима још нема земљишних књига, даном отварања поједињих земљишних књига (§ 145 став 2 Закона о земљишним књигама), а у осталим правним подручјима по протеку месец дана од његовог обнародовања.

(²) Од дана ступања на снагу овога закона престају важити сви правни прописи, који уређују предмете овога закона, а који су њему противни, осим прописа, по којима деобе или отписивања и приписивања земљишта нису допуштени или су допуштени само под извесним условима.

(³) У правним подручјима, у којима се у време ступања на снагу овога закона још воде властелинске књиге (§ 72 Закона о унутрашњем уређењу, оснивању и исправљању земљишних књига), вреди пропис § 22 став 1 овога закона о местној надлежности окружних судова и у погледу земљишта, уписаных у властелинске књиге.

(⁴) У оним правним подручјима, у којима постоје права користовања, заснована приликом укидања подложништва и општега растерећивања земљишта (н. пр. права на сечу или дрварења, права на пащу), обавестиће се о предлогу, стављеном у смислу § 3 став 1, и надлежна аграрна власт, ако је такво право уписано у улошку земљишнокњижног тела, од којега треба отписати

један део без преноса терета. У таквом случају аграрној власти припадају права књижног овлашћеника.

(б) Министар правде овлашћује се, да у споразуму са Министром финансија и Министром пољопривреде пропише све уредбе, правила и пустава, потребне за извршење овога закона.

Бр. 125961
31. децембра 1930. године
Београд

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар правде,
Д-р М. Сршкић с. р.

Видео и ставио Државни печат,
чувар Државног печата,
министар правде,
Д-р М. Сршкић с. р.

Претседник Министарског савета,
министар унутрашњих послова,
почасни ађутант Ј. В. Краља,
армијски ћенерал,

П. Живковић с. р.

§ 4.

Овај Закон ступа на снагу кад га Краљ потпише и кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Ђ.Бр. 5205
27. фебруара 1931. године
Београд

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар војске и морнарице,
почасни ађутант Ј. В. Краља,
армијски ћенерал,

Стев. С. Хаџић с. р.

Министар финансија,
Д-р Станко Шврљуга с. р.

Видео и ставио Државни печат,
чувар Државног печата,
министар правде,
Дим. В. Јотић с. р.

Претседник Министарског савета,
и министар унутрашњих послова,
почасни ађутант Ј. В. Краља,
армијски ћенерал,

П. Живковић с. р.

106.

МИ

АЛЕКСАНДАР I
по милости Божјој и вољи Народној
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог нашег министра војске и морнарице и нашег министра финансија, а по саслушању претседника нашег Министарског савета, прописујемо и проглашујемо

ЗАКОН

О ПРОДАЈИ НЕПОТРЕБНИХ ВОЈНИХ НЕПОКРЕТНОСТИ И ФОНДУ ЗА ПОДИЗАЊЕ И ОПРАВКУ ВОЈНИХ ЗГРАДА И КУПОВИNU ПОТРЕБНИХ ЗЕМЉИШТА

§ 1.

Овлашћује се министар војске и морнарице да у споразуму са министром финансија, а у сагласности са претседником Министарског савета, изузетно од чланова 50, 51 и 54 Закона о државном рачуноводству и § 34 Финансијског закона за буџетску 1930. годину, може продати или заменити земљиште које се налази између улица Краља Милана, Гарађанина, Немањине и Зрињског, а на коме постоје коњичке касарне Краљеве гарде у Београду.

§ 2.

Новац, добијен од ових продаја уносиће се у фонд код Државне хипотекарне банке „за подизање и оправку војних зграда и куповину потребних земљишта и све друге трошкове у вези са овим”.

Овим фондом рукује министар војске и морнарице у сагласности са претседником Министарског савета.

§ 3.

У овај фонд унеће се и новац добијен од продаје земљишта бивше „Транзитне постаје” у Котору.

107.

МИ

АЛЕКСАНДАР I
по милости Божјој и вољи Народној
КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог заступника нашег министра иностраних послова, нашег министра грађевина, а по сагласности са претседником нашег Министарског савета, прописујемо и проглашујемо

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА §§ 12 И 30 ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ МИНИСТАРСТВА ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА И ДИПЛОМАТСКИХ И КОНСУЛАРНИХ ЗАСТУПНИШТАВА КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У ИНОСТРАНСТВУ ОД 25 МАРТА 1930 ГОДИНЕ

§ 1.

Одредба § 12 Закона о уређењу Министарства иностраних послова и дипломатских и консуларних заступништава Краљевине Југославије у иностранству од 25 марта 1930 године у колико се односи на пријем приправника у дипломатско-консуларну структу у Министарству иностраних послова мења се и гласи:

Пријем приправника у дипломатско-консуларну структу врши се два пута годишње, избором министра иностраних послова, после положеног пријемног испита а према буџетским могућностима на следећи начин:

1) Министарство иностраних послова расписује сваке године најдаље до 1. априла конкурс за онолики број приправника колико је за ту годину предвиђено буџетом. Они који желе да буду примљени за дипломатско-консуларне приправнике дужни су пријавити се Министарству иностраних послова најдаље до 1. маја подносећи истовремено и све потребне исправе за процену њихових квалификација. Пријављени кандидати имају се подвргнути испиту по оном реду, на онај начин и у оно време како одреди претседник испитне комисије.

сије, а најдаље до 1 јуна. Ако би био пријављен већи број кандидата, министар иностраних послова може на предлог испитне комисије тај рок продужити до 1 јула.

Најдаље до првог августа исте године министар иностраних послова поставиће од оних кандидата који су положили пријемни испит, одређени број приправника, узимајући при избору у обзир све околности, и у првом реду опште особине, стручне квалификације и испитне оцене.

2) На случај да и после конкурса од 1 априла остане још слободних у буџету предвиђених приправничких положаја, министар иностраних послова расписује и други конкурс у односу буџетској години и то најдаље до 1 октобра за оно-лики број приправника, колико је за ту годину остало буџетом предвиђених приправничких места. Они који желе да буду примљени на овом конкурсу за дипломатско-консуларне приправнике дужни су пријавити се Министарству иностраних послова најдаље до 1 новембра подносећи истовремено и све потребне исправе за процену њихових квалификација. Пријављени кандидати имају се подвргнути испиту по оном реду, на онај начин и у оно време како одреди претседник испитне комисије а најдаље до 1 децембра. Ако би био пријављен већи број кандидата министар иностраних послова може на предлог испитне комисије тај рок продужити до 1 јануара. Најдаље до 1 фебруара исте године министар иностраних послова поставиће од оних кандидата, који су положили пријемни испит одређени број приправника узимајући у обзир све околности и у првом реду опште особине, стручне квалификације и испитне оцене.

После 1 фебруара до новог конкурса неће се вршити постављање нових приправника.

Састав испитне комисије, начин наименовања претседника и чланова прописује министар иностраних послова уредбом о пријему у службу и полагању испита чиновника и службеника Министарства иностраних послова. Кандидати који на првом конкурсу нису положили поједине предмете неће полагати на поновном пријемном испиту оне предмете које су већ са успехом положили на ранијем пријемном испиту. Кандидати који су положили пријемни испит, а нису постављени за приправнике, узеће се без новог испита у обзир за постављање приликом новог конкурса, ако до напред предвиђених рокова пријаве Министарству иностраних послова, да још увек желе ступити у дипломатско-консуларну струку и ако у међувремену нису навршили 30 година.

§ 2.

Одредба § 30 Закона о уређењу Министарства иностраних послова и дипломатских и консуларних заступништава Краљевине Југославије у иностранству од 25 марта 1930 године у колико се односи на бројно стање секретара и приправника у Министарству иностраних послова мења се и гласи:

„42 — четрдесет и два — секретара
13 — тринаест — приправника” у место до садашњих:

„38 секретара и 19 приправника”.

§ 3.

Овај Закон ступа на снагу када се обнародује у „Службеним новинама”, с тим да бројно стање

по овом Закону повлачи и измену бројног стања по буџету.

28 фебруара 1931 године
Београд

АЛЕКСАНДАР с. р.

Заступник
министра иностраних послова,
министр грађевина,

Д-р К. Кумануди с. р.

Видео и ставио Државни печат,
чувар Државног печата,
министр правде,

Димитрије В. Љотић с. р.

Претседник Министарског савета,
министр унутрашњих послова,
почасни ађутант Њ. В. Краља,
армиски ћенерал,

П. Живковић с. р.

108.

МИ

АЛЕКСАНДАР I
по милости Бежјој и вољи Народној
КРАЈ ЛУГОСЛАВИЈЕ

На предлог Нашег министра трговине и индустрије, а по саслушању претседника Нашег Министарског савета, прописујемо и проглашујемо:

ЗАКОН

О УРЕЂЕЊУ СЛУЖБЕ КОНТРОЛИСАЊА МЕРИЛА И ДРАГОЦЕНИХ МЕТАЛА ПРИ ОПШТИМ УПРАВНИМ ВЛАСТИМА

§ 1.

За вршење послова контролисања и жигосања мерила, справа за мерење, боца, судова и буради, као и испитивања чистоће и жигосања израђевина од злата, сребра и платине установљаваће се, при срским начелствима, одељци контроле мера чија седишта и територијалну надлежност одређује министар трговине и индустрије. Седиште оним срским референтима контроле мера, који се постављају за више срезова, одређује министар унутрашњих послова у споразуму са министром трговине и индустрије.

Срски референти контроле мера, сваки на својој територији, вршиће своје послове сходно прописима члана 28 и 29 Закона о унутрашњој управи с тим да су, с обзиром на конкретне службене послове, потчињени срском начелнику за чије их подручје обављају, а иначе срском начелнику на чијем подручју им је одређено седиште.

При своме раду придржаваће се одредаба Закона о мерама и Закона о контролисању чистоће израђевина од злата, сребра и платине и прописа особених наредаба издатих за извршење ових законова.

§ 2.

На подручју градова са правом опште управне власти првог степена, изузев града Земуна и Панчева, вршиће, срска начелства, послове наведене у § 1 овога закона.

С обзиром на одредбу предњег става, градови са правом опште управне власти првог степена, улазе у подручје ових срезова:

I. у Дравској бановини:

- Град Јубљана у Јубљански срез;
- Град Цеље у Цељски срез;
- Град Марибор у срез Мариборски леви брег;
- Град Птуј у Птујски срез;

II. у Савској бановини:

- Град Загреб у Загребачки срез;
- Град Осијек у Осијечки срез;
- Град Копривница у Копривнички срез;
- Град Бјеловар у Бјеловарски срез;
- Град Вировитица у Вировитички срез;
- Град Славонски Брод у Бродски срез;
- Град Славонска Пожега у Пожешки срез;
- Град Сисак у Сисачки срез;
- Град Сушак и Бакар у Сушачки срез;
- Град Карловац у Карловачки срез;
- Град Петриња у Петрињски срез;
- Град Вараждин у Вараждински срез;
- Град Сенј у Сенјски срез;
- Град Крижевци у Крижевачки срез.

III. у Дринској бановини:

- Град Сарајево у Сарајевски срез;
- Град Винковци у Винковачки срез;
- Град Сремска Митровица у Митровачки срез;
- Град Вуковар у Вуковарски срез.

IV. у Дунавској бановини:

- Град Нови Сад у Новосадски срез;
- Град Сомбор у Сомборски срез;
- Град Карловци у Старопазовачки срез;
- Град Вршац у Вршачки срез;
- Град Бела Црква у Белоцркванској срез;
- Град Велика Кикинда у Великокикиндски срез;
- Град Велики Бечкерек у Великобечкеречки срез;
- Град Сента и Стара Кањижа у Сенђански срез.

За подручје града Суботице установиће се посебан одељак контроле мера у саставу среског начелства (одељка контроле мера) у Сенти са седиштем у Суботици.

§ 3.

На подручју Управе града Београда (за градове Београд, Земун и Панчево) вршиће послове, наведене у § 1 овога Закона, Министарство трговине и индустрије (Средишна управа за мере и драгоцене метале) које ће, у ту сврху, установити одељак контроле мера.

§ 4.

На захтев појединих општина, министар трговине и индустрије, у споразуму са министром унутрашњих послова, може одобрити да се, на подручју појединих или више срезова заједно, установе нарочите станице за контролу буради. Одобрене станице улазе у састав оног среског начелства (одељка контроле мера), на чијем се подручју оне и налазе.

Општине у којима ће се установити станице за контролу буради дужне су, бесплатно, ставити на расположење потребне просторије и техничку опрему а, за време рада, и послугу, огрев, осветљење и воду.

§ 5.

Одељци контроле мера вршиће први преглед мерила и справа за мерење (нових и оправљених) и испитивање чистоће израђевина од злата, сребра и платине редовно у својим службеним просторијама.

јама. На захтев странке може се преглед и жигосање мерила, ако то техничка потреба изискује, извршити и на лицу места.

На молбу индустријских предузећа која израђују мерила, справе за мерење, боце и судове и бурад или уопште ствари које, по Закону о мерама, подлеже прегледу и жигосању, као и на молбу предузећа која, у своме раду, употребљавају у величинама, жигосана мерила и справе за мерење, министар трговине и индустрије, може одобрити да се, при таквим предузећима, установи стална или повремена станица за контролу мера. Одобрена станица улази у састав оног среског начелства (одељка контроле мера), на чијем се подручју она и налази.

Такво предузеће дужно је да накнади све трошкове око издржавања одобрене станице и набавке целе, за рад потребне, техничке опреме и да стави на расположење за рад подесну просторију и потребну послугу.

§ 6.

Повремени преглед и жигосање мерила и справа за мерење врши се стручни орган контроле мера, према одобреном радном програму, у средиштима повременог прегледа и жигосања на своме подручју. Средишта утврђује министар трговине и индустрије у споразуму са министром унутрашњих послова.

Мерила и справе за мерење, који подлеже обавези повременог прегледа, подносиће се, ради прегледа и жигосања, у одређеним средиштима у којима ће се привремено налазити стручни орган контроле мера.

Просторије за службени рад на прегледу мерила у средиштима и потребну послугу стављаће, стручном органу, бесплатно на расположење дотична општина.

Повремени преглед и жигосање врши се, редовно, у сталним или привременим просторијама надлештва. На захтев странке може се оно извршити и на лицу места, ако то техничка потреба изискује.

Долазак стручних органа контроле мера у средиштима повременог прегледа и трајање њиховог бављења у њима дужне су општине, на уобичајени начин, објавити грађанству бар на осам дана раније.

§ 7.

Уредбу о уређењу и делокругу одељака и стручних органа контроле мера, прописаће министар трговине и индустрије у споразуму са министром унутрашњих послова.

§ 8.

Градска и општинска надлештва, при којима се врши преглед и жигосање буради, имају, најдаље до краја 1933 године, ликвидирати и ове послове предати у надлежност државних управних власти.

Министар трговине и индустрије може, у споразуму, са министром унутрашњих послова, постепено извршити пренос ових послова и пре рока одређеног у предњем ставу.

§ 9.

Овај Закон ступа у живот и добија обавезну снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама“.

Од тога дана губе снагу одредбе члана 6, 7, 8 и 9 Закона о средишњој управи за мере и драгоцене метале, о контролама мера и драгоценских

метала и о контролама бурали од 30. јуна 1928 године („Службене новине“ број 156 од 10. јула 1928 године).

И Бр. 37.169/О
2. децембра 1930. године
Београд

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар трговине и индустрије,

Јурај Деметровић с. р.

Видео и ставио Државни печат,
чувар Државног печата,

министар правде,

.Д-р Сршкић с. р.

Претседник Министарског савета,
министр унутрашњих послова,
почасни ађутант Њ. В. Краља,
дивизијски ќенерал,

П. Живковић с. р.

109.

На основу § 1 и 2 Закона о уређењу службе контролисања мерила и драгоценних метала при општим управним властима

РЕШАВАМО:

Члан 1.

Седишта и територијална надлежност одељака контроле мера одређују се овако:

I у Дравској бановини

При Срском начелству:

1) У Цељу са подручјем које обухвата политичке срезове: Цељски са градом Цељем, Горњеграјски, Коњички, Словењградски, Лапски, Кршчи, Брејички и Шмарски;

2) У Јубљани са подручјем које обухвата политичке срезове: Јубљански са градом Јубљаном, Радовљички, Крањски, Камнички, Литијски, Новомешки, Кочевски, Логашки и Чабарски;

3) У Марибору са подручјем које обухвата политичке срезове: Мариборски леви брег са градом Маријбором, Мариборски десни брег, Љутомерски, Мурскособотски, Доњелендавски, Птујски са градом Птујем и Дравградски.

II у Савској бановини

При Срском начелству:

1) У Бјеловару са подручјем које обухвата политичке срезове: Копривнички са градом Копривницом, Крижевачки са градом Крижевцима, Бјеловарски са градом Бјеловаром, Гарешнички, Ђурђевачки, Вировитички са градом Вировитicom, Грубишнопољски, Даруварски и Пакрачки;

2) У Карловцу са подручјем које обухвата политичке срезове: Врбовски, Огулински, Слуњски, Глински, Вргинмостски, Карловачки са градом Карловцем, Чрномељски, Војнићки, Писаровински и Јастребарски;

3) У Осијеку са подручјем које обухвата политичке срезове: Бродски са градом Славонским Бродом, Валповски, Ђаковачки, Новогралишки, Пожешки са градом Славонска Пожега, Осијечки са градом Осијеком, Слатински, Доњомихољачки и Нашнички;

4) На Сушаку са подручјем које обухвата политичке срезове: Каставски, Делнички, Нововинодолски, Сењски са градом Сењом, Сушачки са градом Сушаком и Бакром, Пrijквенички, Крчики, Брињ-

ски, Оточачки, Перушићки, Коренићки, Улбински, Госнићки, Доњо-Лапачки, Грачачки и Рапски (Раб, Паг);

5) У Вараждину са подручјем које обухвата политичке срезове: Чаковачки, Прелошки, Вараждински са градом Вараждином, Лудбрешки, Новомарафски, Иванечки и Златарски;

6) У Загребу са подручјем које обухвата политичке срезове: Крапински, Преградски, Клањачки, Доњестубички, Св. Иван Зелински, Самоборски, Загребачки са градом Загребом, Великогорички, Дугоселски, Сисачки са градом Сиском, Чазмански, Кутински, Петрињски са градом Петрињом, Костајнички и Новски.

III у Врбаској бановини

При Срском начелству:

У Бања Луци са подручјем које обухвата све срезове у бановини.

IV у Приморској бановини

При Срском начелству:

1) У Мостару са подручјем које обухвата политичке срезове: Метковићки, Мостарски, Коњички, Јубушки, Травнички, Бугојански, Прозорски, Лијевачки и Томиславградски;

2) У Шибенику са подручјем које обухвата политичке срезове: Пречки, Бенковачки, Шибенички, Книјински и Биоградски;

3) У Сплиту са подручјем које обухвата политичке срезове: Брачки, Хварски, Имотски, Макарски, Сињински и Сплитски.

V у Дринској бановини

При Срском начелству:

1) У Шапцу са подручјем које обухвата политичке срезове: Мачвански, Пожаревачки, Јадарски, Поморавски (Обреновац), Посавотамнавски, Тамнавски, Рађевски, Подгорски, Азбуковачки, Ваљевски и Колубарски (Мионица);

2) У Сарајеву са подручјем које обухвата политичке срезове: Фојнички, Височки, Зенички, Жепчански, Сарајевски са градом Сарајевом, Рогатички и Чајнички;

3) У Тузли са подручјем које обухвата политичке срезове: Тузлански, Зворнички, Кладањски, Брчки, Власенички и Бијелински;

4) У Ужицама са подручјем које обухвата политичке срезове: Сребренички, Црногорски, Рачански, Јубићки, Трнавски, Драгачевски, Пожешки, Ариљски, Златиборски, Ужићки и Випроградски;

5) У Винковцима са подручјем које обухвата политичке срезове: Винковачки са градом Винковцима, Вуковарски са градом Вуковаром, Шидски, Митровички са градом Сремска Митровица и Жупањски.

VI у Зетској бановини

При Срском начелству:

1) На Цетињу са подручјем које обухвата политичке срезове: Цетињски, Барски, Подгорички, Даниловградски, Никшићки, Шавнички, Колашински, Андријевички, Берански, Бијелопољски и Плевељајски;

2) У Дубровнику са подручјем које обухвата политичке срезове: Корчулански, Дубровачки, Бококоторски, Столачки, Јубињски, Требињски, Билечки, Гатачки, Невесињски и Фочански;

3) У Косовској Митровици са подручјем које обухвата политичке срезове: Прибојски, Нововарошки, Миленевски, Пећки, Источни, Митровички, Штавички, Дежевски, Студенички, Сјенички и Моравички.

VII У Дунавској бановини

При Српском начелству:

- 1) У Бачкој Паланци са подручјем које обухвата политичке срезове: Кулски, Оџачки, Палањачки и Илочки;
- 2) У Крагујевцу са подручјем које обухвата политичке срезове: Врачарски, Посавски (Умка), Гроцански, Подунавски, Пожаревачки, Рамски, Орашки, Моравски (Жабари), Јасенички, Колубарски (Лазаревац), Космајски, Качерски, Таковски, Груженски, Крагујевачки, Лепенички, Младеновачки, Оplenачки и Орашачки;
- 3) У Новом Саду са подручјем које обухвата политичке срезове: Новосадски са градом Новим Садом, Тителски, Жабальски, Иришки, Румски, Старопазовски са градом Карловцима и Земунски;
- 4) У Сенти са подручјем које обухвата политичке срезове: Сенђански са градом Сентом и Старом Кањижом, Тополски и Старобечејски, са заједничким одељком контроле мера у Суботици за подручје града Суботице;
- 5) У Сомбору са подручјем које обухвата политичке срезове: Батински, Дарђански, Сомборски са градом Сомбором и Апатински;
- 6) У Вел. Бечкереку са подручјем које обухвата политичке срезове: Великобечкеречки са градом Вел. Бечкереком, Ковачички, Панчевачки и Алибунарски;
- 7) У Вел. Кикиди са подручјем које обухвата политичке срезове: Новокањишићи, Великокикиндски са градом Вел. Кикиндом, Новобечејски и Јаша Томићки;
- 8) У Вршичу са подручјем које обухвата политичке срезове: Вршачки са градом Врштем, Белоцркванска са градом Белом Црквом и Ковински.

VIII У Моравској бановини

При Српском начелству:

- 1) У Крушевцу са подручјем које обухвата политичке срезове: Ресавски, Деспотовачки, Белички, Параћински, Ражањски, Темнићки, Расински, Кошанички, Жупски, Жички, Трстенички и Левачки;
- 2) У Нишу са подручјем које обухвата политичке срезове: Царибродски, Лужнички, Нишавски, Белоаланачки, Сврљишки, Нишки, Бањски, Алексиначки, Добрички, Моравски (Житковац), Прокупачки, Косанички, Лабски, Вучитрнски и Дренички;
- 3) У Зајечару са подручјем које обухвата политичке срезове: Голубачки, Звишки, Млавски, Хомољски, Поречки (Д. Милановац), Кључки, Езопаланачки, Неготински, Крајински, Зајечарски, Бољеватки, Тимочки и Заглавски.

IX У Вардарској бановини

При Српском начелству:

- 1) У Битољу са подручјем које обухвата политичке срезове: Дебарски, Галички, Поречки (Јужни Брод), Кичевски, Струшки, Охридски, Крушевски, Преспански, Битољски, Мориховски и Прилепски;
- 2) У Штипу са подручјем које обухвата политичке срезове: Царевоселски, Кочански, Малешки, Радовишчи, Штипски, Овчепольски, Струмички, Велешки, Неготински, Дојрански, Ђевђелијски и Кавадарски;
- 3) У Скопљу са подручјем које обухвата политичке срезове: Јаковички, Подримски, Грачанички, Подгорски, Неродимски, Качанички, Шарпланински, Горски, Горњополошки, Скопски и Доњополошки;
- 4) У Врању са подручјем које обухвата политичке срезове: Јабланички, Лесковачки, Власотинчи, Польанички, Масурички, Босиљградски,

Пчињски, Прешевски, Кривопаданачки, Гњилански, Жеглиговски и Кратовски.

Члан 2.

Док се, при српским начелствима, побројаним у члану 1 овог решења не организују потребни стручни реферати (одељци) контроле мера, територијална надлежност сада постојећих одељака обухватаће, поред редовног, привремено још и ова подручја:

I У Савској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Вараждину и подручје по тачки II—1 члана 1; У Загребу и подручје по тачки II—2 члана 1.

II У Дринској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Сарајеву и подручје по тачки V—4 члана 1; У Тузли и подручје по тачки V—1 и 5 члана 1.

III У Зетској бановини

Одељак при Српском начелству:

На Цетињу и подручје по тачки VI—3 члана 1.

IV У Дунавској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Новом Саду и подручје по тачки VII—1 чл. 1; У Суботици поред свога подручја и подручје по тачки VII—4 и 5 члана 1;

У Великом Бечкереку и подручје по тачки VII—7 и 8 члана 1.

V У Моравској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Нишу и подручје по тачки VIII—1 и 3 чл. 1.

VI У Вардарској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Скопљу и подручје по тачки IX—1, 2 и 4 чл. 1.

Члан 3.

У погледу испитивања чистоће израђевина од злата, сребра и платине, територијална надлежност одељака контроле мера утврђује се овако:

I У Дравској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Цељу за подручје по тачки I—1 и 3 члана 1;

У Љубљани за подручје по тачки I—2 члана 1.

II у Савској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Осијеку за подручје по тачки II—3 члана 1;

У Загребу за подручје по тачки II—1, 2, 4, 5 и 6 члана 1.

III У Врбаској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Бања Луци за подручје целе бановине.

IV у Приморској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Сплиту за подручје целе бановине.

V у Дринској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Сарајеву за подручје целе бановине.

VI у Зетској бановини

Одељак при Српском начелству:

У Дубровнику за подручје целе бановине.

VII У Дунавској бановини*Одељак при Српском начелству:**У Новом Саду за подручје целе бановине осим града Суботице;**У Суботици за подручје града Суботице.***VIII У Моравској бановини***Одељак при Српском начелству:**У Нишу за подручје целе бановине.***IX У Вардарској бановини***Одељак при Српском начелству:**У Скопљу са подручјем целе бановине.*

Одељци који нису побројани у овом члану, неће вршити испитивање чистоће израђевина од злата, сребра и платине. Њихово подручје обухваћено је једним од предње побројаних одељака.

Члан 4.

Ово решење стаје на снагу кад се објави у „Службеним новинама”.

Бр. 7764/930

17. јануара 1931 год.

Београд

Министар трговине и индустрије,**Јурај Деметровић с. р.**

Шбр. 68505/930

Претседник Министарског савета,
министар унутрашњих послова,
почасни ађутант Џ. В. Краља,
армијски ћенерал,

П. Живковић с. р.

На основи чл. 4 и 8 Закона о уређењу службе контролисања мерила и драгоцених метала при општим управним властима, а у споразуму са министром унутрашњих послова

РЕШАВАМ:

Члан 1.

Станице за контролу буради налазе се:

I У Дравској бановини

а) У саставу Одељка контроле мера у Цељу:

1) Ережиће, 2) Коњице, 3) Козје, 4) Кришко, 5) Рогатец, 6) Шоштань, 7) Севница и 8) Словењ Градец.

б) У саставу Одељка контроле мера у Јубљани:

1) Камник, 2) Кочевје, 3) Крањ, 4) Литија, 5) Ново Место и 6) Ракек.

в) У саставу Одељка контроле мера у Марibору:

1) Борл, 2) Горња Радгона, 3) Љутомер, 4) Мурска Собота, 5) Ормож, 6) Птуј, 7) Словенска Бистрица и 8) Свети Ленарт.

II У Савској бановиниУ саставу Одељка контроле мера у Карловцу:
Чрномељ.**III У Приморској бановини**

а) У саставу Одељка контроле мера у Мостару: Травник.

б) У саставу Одељка контроле мера у Сплиту:

1) Јелса и 2) Вис.

IV У Дринској бановиниУ саставу Одељка контроле мера у Сарајеву:
Зеница.

Члан 2.

Преглед и жигосање буради вршиће, до коначне ликвидације, и ова градска и општинска надлежноста за жигосање буради:

I У Савској бановини

а) На подручју Одељка контроле мера у Бјеловару:

1) Бјеловар, 2) Дарувар, 3) Ђурђевац, 4) Копривница, 5) Крижевци и 6) Пакрац.

б) На подручју Одељка контроле мера у Карловцу: Карловац.

в) На подручју Одељка контроле мера у Осијеку:

1) Ђаково, 2) Нова Градишта, 3) Нашице, 4) Осијек, 5) Слатина, 6) Славонски Брод и 7) Славонска Пожега.

г) На подручју Одељка контроле мера у Вараждину: Вараждин.

д) На подручју Одељка контроле мера у Загребу:

1) Кралића, 2) Петриња, 3) Самобор, 4) Сисак, 5) Свети Иван Зелина и 6) Загреб.

II У Дринској бановини

а) На подручју Одељка контроле мера у Винковцима:

1) Шид, 2) Сремска Митровица, 3) Винковци и 4) Вуковар.

III У Дунавској бановини

а) На подручју Одељка контроле мера у Бачкој Паланци:

1) Бачка Паланка, 2) Черевић, 3) Илок, 4) Кула и 5) Нови Врбас.

б) На подручју Одељка контроле мера у Новом Саду:

1) Бешка, 2) Ириг, 3) Карловци, 4) Нови Сад и 5) Рума.

в) На подручју Одељка контроле мера у Сенти:

1) Сента и 2) Стари Бечеј.

г) На подручју Одељка контроле мера у Сомбору:

1) Апатин, 2) Карапап и 3) Сомбор.

д) На подручју Одељка контроле мера у Вел. Бечкереку: Вел. Бечкерек.

ђ) На подручју Одељка контроле мера у Вршцу:

1) Бела Црква и 2) Вршац.

Члан 3.

Градска и општинска надлежноста за жигосање буради подлеже налзору оног одељка контроле мера на чијој се територији налазе.

Члан 4.

Ова Уредба стаје на снагу кад се објави у „Службеним новинама”.

Бр. 1821/931

5 марта 1931 год.

Београд

Министар трговине и индустрије,
Јурај Деметровић с. р.

110.

На основи § 1, 4, 5, 6, 7 и 8 Закона о уређењу службе контролисања мерила и драгоценних метала при општим управним властима, § 15, 16, 18, 22, 26, 27, 31, 32, 43 и 48 Закона о мерама, њиховој употреби у јавном саобраћају и надзору над њима и § 19, 37 и 42 Закона о контролисању чистоће израђевина од злата, сребра и платине а, у споразуму са министром унутрашњих послова, прописујем

УРЕДБУ

О УРЕЂЕЊУ И ДЕЛОКРУГУ СТРУЧНИХ РЕФЕРЕНТА (ДЕЉАКА) КОНТРОЛЕ МЕРА

Члан 1.

За вршење послова контролисања мерила, справа за мерење, боца, судова и буради, као и испитивања чистоће израђевина од злата, сребра и платине установљаваће се, при српским начелствима а у организационом склопу истих, одељци контроле мера чија седишта и територијалну надлежност одређује министар трговине и индустрије. Седиште оним српским референтима контроле мера, који се постављају за више срезова, одређује министар унутрашњих послова у споразуму са министром трговине и индустрије.

Назив одељака јесте: Одељак контроле мера при српском начелству у (назив седишта).

Члан 2.

Стручни референти контроле мера, чије службено подручје обухвата више политичких срезова, потчињени су, док врше службу, у службеном по гледу српском начелнику онога среза у чијем подручју врше службу а иначе српском начелнику на чијем подручју им је одређено седиште.

Члан 3.

На захтев појединих општина одобраваће се, за подручје појединих или више срезова заједно, нарочите станице за контролу буради. Одобрене станице улазе у састав оног српског начелства (одељка контроле мера) на чијем се подручју налазе.

При станицама за контролу буради може се вршити само преглед и жигосање буради.

Назив станице јесте: Станица за контролу буради у (назив седишта).

Члан 4.

Станице за контролу буради одобрава министар трговине и индустрије у споразуму са министром унутрашњих послова.

Општине при којима ће се установити станице за контролу буради дужне су, бесплатно, ставити на расположење потребне просторије и техничку опрему а, за време рада, и послугу, огрев, осветљење и воду.

Члан 5.

У круг рала одељака (српских референата) контроле мера спадају ови послови:

1) први и повремени преглед мерила и справа за мерење, боца и судова и буради који се употребљавају у јавном саобраћају;

2) испитивање чистоће и жигосање, хемијске анализе израђевина од злата, сребра и платине;

3) надзор над мерилима, справама за мерење, бочама и судовима и бурадима који се употребљавају у јавном саобраћају;

4) надзор на радњама које се баве производњом или продајом израђевина од злата, сребра и платине.

Члан 6.

Сви послови наведени у прелњем члану вршиће се по наређењима односних уредаба, правила и упутства која ће се издати у извршењу закона о мерама, њиховој употреби у јавном саобраћају и надзору над њима и Закона о контролисању чистоће израђевина од злата, сребра и платине.

У погледу техничког пословања, одељци контроле мера, добијаје инструкције од средине управе за мере и драгоцене метале.

Члан 7.

Одељци (српски референти) контроле мера вршиће, између мерила и справа за мерење који се употребљавају у јавном саобраћају, први и повремени преглед и жигосање ових врста мерила: мерила дужине, дебљине и површине, мерила и справа за мерење тачности и сувих материја, затим буради, стаклених боца и судова, тегова, вага, плиномера и водомера.

Према потреби може, средине управе за мере и драгоцене метале, преглед и жигосање и осталих врста мерила и справа за мерење, ставити у надлежност српских референата.

Члан 8.

Испитивање чистоће и жигосање израђевина од злата, сребра и платине вршиће одељци контроле мера у Јубљани, Цељу, Загребу, Осијеку, Бањој Луци, Сплиту, Сарајеву, Љубровнику, Суботици, Нојвом Саду, Нишу и Скопљу.

Од напред побројаних одељака вршиће одељци у Јубљани, Загребу и Сарајеву испитивање чистоће и жигосање домаћих и иностраних а, остали одељци, само испитивање чистоће и жигосање домаћих израђевина од злата, сребра и платине.

Члан 9.

Као службено место, где ће се вршити рад на прегледу и жигосању мерила и испитивању чистоће драгоценых метала, сматраће се сне просторије у које може, своје ствари, свако донети на преглед и жигосање.

Поред сталних службених места у селиштима српских референата контроле мера, установљаваће се и привремена службена места. Као привремено службено место сматраће се а) станице за контролу буради и б) средишта одређена за повремени преглед мерила и справа за мерење. За вршење повременог прегледа мерила могу се по потреби, и у селишту стручног референта, одређивати привремена службена места.

Стално и привремено службено место одељка контроле мера мора да буде, споља, обележено видном ознаком.

Члан 10.

Први преглед и жигосање мерила (нових и оправљених) и буради, као и испитивање чистоће израђевина од злата, сребра и платине, вршиће се, редовно, у службеним просторијама стручног референта.

На захтев странке може се преглед и жигосање мерила и буради, ако то техничка потреба изискује, извршити и на лицу места ван службених просторија.

Испитивање чистоће и жигосање израђевина од злата, сребра и платине може се, ван службених просторија, вршити само приликом лизитација код заложних завода и сличних установа, али само у случају ако, ствари које се излажу продаји, не би било могући донети у службене просторије одељка.

Члан 11.

Повремени преглед и жигосање мерила вршиће се, у селишту одељка контроле мера као и у одређе-

ним средиштима у којима ће се, према одобрепом радном програму, привремено налажти надлежни контролори мера. Радни програм за повремени преглед мерила подносиће се, најдаље до краја месеца јануара сваке године, на одсрећењу средишњој управи за мере и драгоцене метале.

Просторије за службени рад на прегледу и жигосању мерила у средиштима и потребну послугу стављаће, стручном органу, бесплатно на расположење дотична општина.

Повремени преглед и жигосање буради вршиће, се, редовно, само у сталним или привременим просторијама одељка контроле мера или станице за контролу буради.

На захтев странке може се повремени преглед мерила или буради, ако то техничка потреба исисује, извршити на лицу места ван сталних или привремених просторија надлешића.

Члан 12.

У случају прегледа и жигосања ван сталних или привремених службених просторија надлешића, дужне су странке ако је потребно, чиновнику на расположење ставити за рад подесну просторију и послугу а, власници месних вага, потребан терет у одговарајућем облику. Када се врши преглед и жигосање буради на лицу места, дужне су странке пружити и остале средства (воду, гориви материјал, подесну вагу итд.) потребна при раду.

На терет странке, која је тражила излазак на лицу места, падају и трошкови око препоза за рад потребних справа и евентуални трошкови чиновника.

Члан 13.

Референтима и осталом особљу одељака контроле мера припадају за службена путовања о трошку државе или приватних странака накнаде за путне трошкове по прописима који важе и за остале службенике из ресора унутрашње управе.

Накнаде за пренос и подвоз државних ствари (инструмената) потребних при прегледу и жигосању, на лицу места, мерила и справа за мерење, исплаћиваће се по одредбама правилника број 3843 од 12. јуна 1929. године. (Службене новине број 242—С од 16. октобра 1929. год.).

Накнаде за путовања о трошку странака могу се одобравати само на основи прописно састављених путних рачуна.

Члан 14.

Одељни контроле мера водиће нарочите регистре о извршеним прегледима мерила, справа за мерење, бона и судова и буради као и о извршеном испитивању чистоће израђевина од злата, сребра и платине.

О своме раду на прегледу и жигосању подносиће, средишњој управи за мере и драгоцене метале, месечне и годишње извештаје.

Члан 15.

Одељни контроле мера водиће, сваки за своје подручје, регистар ималација мерила, справа за мерење, бона и судова и буради као и регистар свих производа и продаваца израђевина од злата, сребра и платине, јавних и приватних заложних завода, аукцијских завода, комисионара и уопште установа које се баве лиценцијом израђевина од драгоцених метала.

Исто тако водиће одељни и регистар производа, оправљача и увозника мерила и справа за мерење.

Члан 16.

Државне власти и установе које су надлежне за одобрење радњи (обрта), извештаваће и стручне референте о њиховом започињању или престанку.

У прикупљању полатака о власницима мерила, справа за мерење, бона и судова и буради дужне су да учествују и општинске власти.

Члан 17.

Надзор нал мерилима, справама за мерење, бонама и судовима и бурадима, који се употребљавају у јавном саобраћају, вршиће се изненадно и, по могућству, онда када се мерила налазе у употреби.

Преглед радњи које се баве производњом или продајом израђевина од злата, сребра или платине, има се вршити, по правилу, само у доба када су оне, по важећим прописима, отворене. Изван тога допуштено је, предузимати преглед радњи, само у случају ако је неопходно потребно да се њиме спречи или открије смела повреда закона.

Надзор се мора вршити тако да власници мерила или радњи не буду изложени непријатностима:

Члан 18.

Ако се, приликом вршења надзора, утврде кривична дела, има се о томе поднети пријава оној властима која је надлежна за поступак по оваквим кривичним делима.

Пријави се прилаже записник о стању ствари и, евентуално, конфискована мерила. У случају кривичних дела по закону о контролисању чистоће израђевина од злата, сребра и платине, конфисковане израђевине остају у надлешићу док се спор не оконча.

Члан 19.

Техничка опрема одељака контроле мера и станица за контролу буради, састоји се од справа и прибора потребног за правилан рад око прегледа и жигосања свих врста мерила и буради који спадају у њихову надлежност, као и око контролисања чистоће израђевина од злата, сребра и платине.

Каквом техничком опремом треба снаблевати надлешића, утврди средишња управа за мере и драгоцене метале.

Члан 20.

Жигове за жигосање мерила и израђевину од злата, сребра и платине издаје, стручним референтима на употребу, средишња управа за мере и драгоцене метале. У ту сврху обраћаје се, одељни контроле мера, непосредно средишњој управи за мере.

Сваки одељак имаће свој редни број жига који утврђује средишња управа за мере и драгоцене метале. По потреби може се и за станице за контролу буради одредити засебан редни број жига.

Члан 21.

Примљене жигове чува најстарији по рангу чиновник и издаје их, по потреби, чиновницима за службену употребу. Сваки чиновник дужан је, по извршеном раду на жигосању, примљене жигове одмах вратити.

Ако се који жиг, услед употребе, исквари, мора се исти рати замене са новим, вратити средишњој управи за мере и драгоцене метале.

Стручни референти морају, поверене им жигове, највећом пажњом чувати. Они су одговорни за штете које би могле настати нестанком жигова или тиме да исти дођу у руке неповлапићених лица.

Број и врсту жигова који ће се, појединим одељцима, издавати на употребу одредиће средишња управа за мере.

Члан 22.

Све обрасце и тисканице, потребне пр ираду одељака контроле мера, прописаће средишња управа за мере и драгоцене метале. Она ће их и спаљевати са њима.

Члан 23.

Сталне или повремене станице за контролу мера отвараће се при индустриским предузећима која израђују мерила и справе за мерење, боне и судове или буради или уоните ствари које подлеже жигосању. Оне се могу отворити и при предузећима која, у своме раду, у већим количинама употребљавају жигосана мерила.

Одобрена станица за контролу мера улази у састав оног Среског начелства (одељка контроле мера), на чијем се подручју она налази.

Члан 24.

Станице за контролу мера могу вршити преглед израђевина само оних предузећа на чију су молбу установљене.

Члан 25.

Предузеће, које тражи одобрење станице за контролу мера, мора, бесплатно, ставити на расположење за рад подесну просторију и потребну постругу и, примити обавезу да ће, о свом трошку, набавити целу техничку опрему и наћнадити све трошкове око издржавања станице.

Техничку опрему станице одређује сређишта управа за мере и драгоцене метале. Она ће одрећити које ствари од те опреме може, ради контроле својих производа, употребљавати и предузећа, а које се морају држати под кључем и сме их употребљавати само чиновник одељка контроле мера.

Остале услове за одобрење станице утврдиће, од случаја на случај, министар трговине и индустрије, приликом решавања молби.

Члан 26.

Стална или повремена станица за контролу мера може да отпочне рад, ако

1) њено отварање одобри министар трговине и индустрије;

2) средишна управа за мере и драгоцене метале нађе да су на расположење стављене просторије и набављена техничка опрема. подесни за рад.

Члан 27.

Одељци контроле мера и драгоцених метала имају потребан број контролора мера, жигосача, служитеља а, по потреби, и хемичара. За вршење канцеларијских послова или послова око жигосања буради могу се постављати и дневничари.

На челу одељка стоји писец Њега одређује, између осебља дотичног одељка, министар трговине и индустрије.

Члан 28.

Хемичари су чиновници I категорије, контролори мера II категорије и жигосачи III категорије.

За хемичаре примаће се само лица са свршеним техничким факултетом (дипломирани инжењери хемије) а, за контролоре мера, са свршеном средњом техничком школом машинске струке.

Жигосачи могу бити лица са школском спремом која се признаје за III категорију. Првенствено узимаће се у обзир лица са свршеном низом рутарском школом или златарски мајстори са школском спремом за III категорију.

Члан 29.

Особље одељака контроле мера дужно је, све своје послове, тачно и савесно испуњавати.

Хемичари и контролори мера дужни су вршити све послове одељка. Жигосачи вршиће преглед и жигосање стаклених бона и судова и буради, затим жигосање израђевина од злата, сребра и платине. мерила и справе за мерење. Ако се укаже потреба, може се жигосачима поверити и испитивање чистоће израђевина од злата, сребра и платине. Осим стакле-

них бона и судова и буради не може се жигосачима поверити преглед осталих мерила и справа за мерење.

У колико код појединих одељака постоје жигосачи-званичници или жигосачи-дневничари, њима се може поверити сама преглед и жигосање буради, затим жигосање мерила и справа за мерење и свих врста израђевина од злата, сребра и платине.

Члан 30.

Ова Уредба стаје на снагу кад се објави у „Службеним новинама“.

Од тога дана губе снагу Уредбе о уређењу кругу рада и подручју контроле мера и драгоцених метала број 1803, од 29 новембра 1928 год и Уредба о уређењу, кругу рада и подручју контроле буради број 1804, од 29 новембра 1928 год. („Службене новине број 298—ХCVII од 22 децембра 1928 године).

Бр. 1882/931
5 марта 1931 год.

Београд

Министар трговине и индустрије,
Јурај Деметровић с. р.

111.

На основу тач. 8 § 67 Устава Исламске верске заједнице Краљевине Југославије прописујем, у споразуму са Врховним верским старешинством Исламске верске заједнице, ову:

УРЕДБУ

О МУРАСЕЛИ ЗА ШЕРИЈАТСКЕ СУДИЈЕ

§ 1.

Шеријатски судија не може вршити ту дужност док не добије прописну мураселу, нити је може продужити, ако му се одузме.

§ 2.

Мурасела гласи овако:

Овлашћујем Вас, да вршите у својој званичној судијској дужности све брачне, породичне, наследне и вакуфске послове предвиђене у §§ 1 и 2 Закона о уређењу шеријатских судова и о шеријатским судијама од 21 марта 1929 године, држећи се у свему признатих шеријатско-правних ауторитета (муфта бих каулова), закључака донетих у смислу §§ 62 и 68 Устава Исламске верске заједнице и надлежно издатих уредаба и расписа.

Дајући Вама ову мураселу, очекујем од Вас да ћете у свему у свом јавном и приватном животу одговарати своме позиву, да ћете и своју спољашњу појаву саобразити традицијом усвојеним обичајима, како бисте у сваком погледу били достојни свог часног положаја и послужили за пример муслиманима, и да ћете своје дужности вршити савесно и предано у духу прописа узвишеног шеријата, као и прописа закона, и уложити све силе у раду за добро и напредак Ислама.

Нека Вас Свемогући Аллах упути правим путем и помогне у вашем раду за добро, срећу и величину Исламске верске заједнице.

§ 3.

Мураселу издаје и одузима Реис-ул-улема као претставник Врховног верског старешинства Исламске верске заједнице Краљевине Југославије.

§ 4.

Министарство правде достављаће Врховном верском старешинству Исламске верске заједнице описане указа о постављању шеријат-

ских судија, ради издавања мураселе. Пре него што се указ донесе, Министарство правде ће се обавестити код Врховног верског старешинства Исламске верске заједнице да ли нема оправданих разлога против издавања мураселе дотичном кандидату.

§ 5.

Издане мураселе достављаће се шеријатским судијама преко надлежног Врховног шеријатског суда.

§ 6.

Већ издана мурасела може се одузети са разлога ако је рад и владање шеријатског судије противно прописима Ислама, односно ако шеријатски судија грубо занемарује своју дужност у Среском вакуфско-меарифском поверенству.

§ 7.

Пре одузимања мураселе, Врховно верско старешинство Исламске верске заједнице упутиће шеријатском судији, преко надлежног Врховног суда, своју опомену, коју, према свом нахођењу, може и поновити.

§ 8.

На одлуку о одузимању мураселе нема жалбе.

§ 9.

О одлуци о одузимању мураселе Врховно верско старешинство Исламске верске заједнице извештава Министарство правде, ради даљег поступка. Одлука ће се објавити у Службеном гласнику Врховног верског старешинства Исламске верске заједнице.

§ 10.

Једном издана мурасела задржава своју снагу, без обзира на промену службеног места.

§ 11.

Врховно верско старешинство ће по ступању на снагу ове Уредбе издати свима шеријатским судијама мураселе, а исто тако и врховним шеријатским судијама.

§ 12.

Ова Уредба стаје на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама“.

Бр. 27124

10 марта 1931 год.

Београд

Министар правде,

Дим. В. Јотић с. р.

112.

На основу §-а 26 Закона о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним техничарима прописујем у споразуму са министром унутрашњих послова и трговине и индустрије

ПРАВИЛНИК

за примену §§-а 10, 17, 18 и 19 Закона о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним техничарима од 18 новембра 1930 године

Члан 1.

Лица која су до дана ступања у живот закона о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним техничарима добила дентистичку диплому, а још нису стекли право дентистичке праксе, добије то право ако се пријаве у року од шест месеци за испит и положи га у даљем року од шест месеци пред комисијом предвиђеном у §-у 19 закона. Они морају доказати, да су на денти-

стичкој школи били прописно уписаны, слушали предавања најмање три семестра, за то време практично радили и по положеном испиту добили диплому; осим тога званичним документима нашег представника у дотичној држави или њених власти доказати, да су доиста пробавили у дотичној земљи горе означеном времену. Дипломе признаће се само оне, које су издавале дентистичке школе које имају карактер јавне школе и то у земљи где постоји ред дентиста.

Члан 2.

Назив дентиста техничара и право дентистичке праксе могу добити:

1) Зубни техничари који су на основу раније важећих закона стекли до 1 октобра 1930 године посебну зубнотехничку концесију за узимање отиска и удешавање протеза, крунице и мостова у устима пацијената.

Као концесија сматра се и сваки други акт власти (обртница, одобрење) који је по законским прописима на дотичном подручју давао право на овакву зубнотехничку праксу.

2) Зубни техничари, који су се пре ступања овог Закона у живот 15 година бавили зубном техником, било као помоћници или самостално, а од тих 15 година барем 10 година вршили рад у устима било самостално, било у ординацији зубних лекара, дентиста, или зубно-лекарских установа. Према овој законској одредби кандидату се не могу урачунати у овај број година и 3 године ученичког рада. Број година предвиђен овом одредбом мора се доказати:

1) Уверењем сталешке организације;

2) Уверењем месне опште управне власти првог степена о раду који се тражи по овом члану;

3) Уверењем пореске власти, да је за то време пријавио свој рад за разрез порезе и порез за поменуто време платио.

Ако је пак радио у ординацији зубних лекара, дентиста, или зубно-лекарских установа, мора поднети и оригинално уверење истих издато код месне опште управне власти I степена. У случају да је зубни лекар или дентиста код кога је радио умро, ово уверење издаће му месна општа управна власт I степена на основу исказа два веродостојна грађанина. Време проведено на раду у другим државама не може се урачунати у тражени број година, изузев лица поменута у § 23 Закона о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним техничарима од 18 новембра 1930 године.

3) Зубни техничари, који су се пре ступања на снагу овог Закона бавили 10 година зубном техником, било самостално, било радом у ординацији зубних лекара, или дентиста, или зубно-лекарских установа, а од тога су најмање пет година вршили рад у устима, и који у року од једне године по ступању на снагу овог Закона положе дентистички испит. После овог рока испит се може јамо једанпут понављати у року од даљих 5 месеци, а у међувремену они не могу вршити самосталну дентистичку — техничку праксу. У овај рок од десет година не може се урачунати и трогодишњи ученички рок, нити оне године које је провео на раду проведеног времена на раду, било зубно-техничком било у устима, доказује се на исти начин као код других зубних техничара. Начин доказивања и за оне под тачком 2 чл. 2 овог Правилника. После положеног испита могу добити месно право дентистичке праксе само у местима где нема ле-

кара специјалиста за болести уста и зуба, или зубних лекара, нити пак у непосредној околини истих места. Обим околине за поједина места одређиваће баш по саслушању додељеног му санитетског савета.

Кандидати под тач. 1, 2 и 3 овог члана поред већ горе поменутих уверења морају поднети и доказе:

- а) да су поданици Краљевине Југославије;
- б) да су регулисали своју војну обавезу;
- в) да нису кажњени ни за каква нечасна или кривична дела;
- г) да су телесно и душевно здрави, нарочито да не болују ни од какве хроничне заразне болести.

Што се сталешког реда тиче а у погледу рекламирања дентиста и дентисти-техничари могу се рекламирати, само у обimu који важи и за лекара

Члан 3.

По истеку рока одређеног у § 25 Закона о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним техничарима од 18 новембра 1930 год. Кр. банске управе и Управа града Београда шаљу пријаве са свима документима Министарству социјалне политике и народног здравља.

Министарство одређује комисију од 4 члана и то: једног административног чиновника из Министарства и три зубна лекара, претставнике лекарских комора Београд, Загреб и Љубљана.

Ова комисија прегледа сва документа и утврђује да ли одговарају прописима закона о лекарима специјалистима за болести уста и зуба и о зубним техничарима од 18 новембра 1930 год., и о томе подноси извештај Министарству социјалне политике и народног здравља.

Решења о сваком предмету појединце доноси министар и она су извршна.

Члан 4.

Кандидати, којима је дозвољено полагање дентистичког испита, полагаће тај испит пред комисијом коју одреди министар социјалне политике и народног здравља. Комисију сачињавају претставник Министарства као претседник и 2 члана испитивача, и то: један професор стоматологије медицинског факултета и један лекар специјалиста за болести уста и зуба.

Место где се полажу испити одређује министар.

Члан 5.

Дентистички испит састоји се из практичног и теоријског дела.

Ако кандидат падне из једног дела испита полагаће по други пут оба дела.

А) Практични део испита садржи:

а) Оперативни део конзервирања зуба наиме:

Лечење корена, пуњење корених канала, пломирање зуба силикатним смесама, амалгамом, златом (куцане пломбе) и порцеланом.

б) Вађење зуба са локалном и регионарном анестезијом.

в) Спремање (препарација) зуба и корена за круне и мостове. Израда круне, три четврти круне, Танкеове полукруне, зуба са кочићем, Richetond круне и Цеке (Jacket) круне, израда мостова, Фиксација пијороичних зуба, израда целе вилице (протеза) из каучука и метала, израда подупрте протезе.

Б) Теоријски део испита садржи:

а) Општи део:

Анатомије главе, срце и главни крвни судови, крвоток. Општи појмови из хистологије, физиологије, патологије, бактериологије.

б) Специјални део:

Анатомија и хистологија зуба, постанак, развијатак и ницање зуба. Топографија зуба, артикулација, физиологија жвакања, пљувачка, жљезда, језик, ждрело, крајници.

Патологија: Општи појам хиперемије и запаљења и узрок њиховог постанка, атрофија и хипертрофија, некроза-гангрена, болести уста, оболење жљезда, каријес зуба: врста, фазе и постанак.

Оболење зубне сржи, позубнице и параденталног ткива, сепса. Хигијена уста и зуба, Асептика и антисептика. Примена протетике, индикација и контра индикација. Шок и анемија, разликовање једне од друге као и прва помоћ.

С.бр. 3820/31

Београд

Министар социјалне политике
и народног здравља,

Никола Прека с. р.

113.

ИЗМЕНА У ПРАВИЛНИКУ О УСТРОЈСТВУ ПЕНЗИОНОГ ФОНДА ОСОБЉА ДИРЕКЦИЈЕ РЕЧНЕ ПЛОВИДБЕ

Решењем господина министра саобраћаја Д.р.п.бр. 3886 од 12 фебруара 1930 год. одобрена је измена става 5 чл. 42 Правилника о устројству Пензионог фонда особља Дирекције речне пловидбе и по тој измене пом. одредба има да гласи:

„Пензије и породична издржавања могу се исплаћивати из Пензионог фонда и ако није потпуно уплаћена премијска резерва за признато време раније службе у смислу чл. 117 Правилника о службеницима. Она ће се наплаћивати у месечним отплатама од личне пензије односно породичног издржавања, задржавањем 50% износа пензије односно породичног издржавања до коначне уплате; наплата женидбеног улога у целости вршиће се пензионисаним службеницима и породицама умрлих службеника на исти начин, ако га службеници нису успели за време активне службе да уплате.“

114.

Р А С П И С И

о уверењима о пореклу за робу из Пољске

На основу члана 23 Предлога закона о општој царинској тарифи, у вези са чланом 7 и 14 Трговинског уговора закљученог између Краљевине Југославије и Републике Пољске, а по саслушању Царинског савета, решавам, да се за робу пољског порекла примају само она уверења о пореклу која су легализована од стране дипломатских и конзууларних претставништава Краљевине Југославије у Пољској Републици.

Ово решење ступа на снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама“.

Бр. 9804/IV

17 марта 1931 године

у Београду

Министар финансија,

Д-р Ст. Шверљуга с. р.

Решење о забрани увоза робе пореклом из Русије

На основу чл. 13 Предлога закона о општој царинској тарифи и чл. 1 Закона о изменама законских одредаба којима се прописује саслушавање или одлучивање Министарског савета, односно сагласност Финансијског одбора Народне скупштине, министар финансија донео је следеће решење са којим се сагласио и претседник Министарског савета под Бр. 811, од 7 марта 1931:

„1. — Забрањује се увоз у Краљевину Југославију следеће робе пореклом из Русије: лепкови за столаре, молере, обућаре итд., из тачке 3 Бр. 225, натријев карбонат сиров па и печен (калцинован) — амонијачна сода — из тачке 1а Бр. 212 и натријев и калијев хидрат (каустичка сода) из тачке 4 Бр. 212 Предлога закона о општој царинској тарифи.

„2. — Ово решење ступа на снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама“.”

Бр. 8584. — Из канцеларије Министарства финансија — Одељења царина, 9 марта 1931, у Београду.

(Овај распис обнародован је у броју 55, од 11 марта 1931 год, од кога дана и важи).